

XVII.

V Atenah, 6. novembra 1880.

Ljubi Ivan!

Danes sem bil pri Schliemannu — on ne misli več dati slikati. Drugih gotovih del, ki bi mi toliko nesla, da bi se izplačalo, podaljšati svoje bivanje v Atenah, nimam in zategadelj mislim, da se bodem v kakih štirinajstih dneh vkrcal na ladjo, ki me ponese proti domovini!

Družina poslanika Courbetta je odpotovala vsled nepričakovanih naročil angleške vlade v Carigrad in se vrne v enem tednu. Tedaj izvem podrobneje, kako je s portreti, o katerih sem Ti v zadnjem listu menda pisal, in bodem vedel urediti svojo hišo.

Janezovo pismo sem včeraj prejel — srčen mu pozdrav! Z željo, da Te to pismo najde židane volje, Te najpristrčneje pozdravljam in ostajam

Tvoj

Juri.

XVIII.

V Atenah, 2. decembra 1880.

Ljubi moj!

V naglici Ti poročam, da se danes odpeljem v Pariz k Hynaisu, ki je dobil neko večje naročilo in me je nujno povabil, da mu pomagam. Več o tej stvari, ko pridem v Pariz, od koder Ti bom takoj pisal.

Najpristrčnejši pozdrav in sto poljubov

od Tvojega

Jurja.

Adijo, Grška! —

V gori zeleni . . .

V gori zeleni na hrastovi veji
oglasil se črni je vran:

»V goste neznane gavrane povabim,
ko umrje za gorami dan.«

V gori zeleni so zbrali se vrani,
na hrast prileteli šumnó,
kjer je viselo izpačenih ustnic
že očrnelo teló.

»V goro zeleno prišel je mladenič,
tu vzel je slovo od sveta;
zakaj je to storil, Bogu bo govoril,
— nam pustil telo je, kra-kral«

Demeter.

